

ת"פ 67508/11 - מדינת ישראל נגד גיא ספירשטיין

בית דין אזרוי לעובדה בתל אביב - יפו
ת"פ 67508-11-16 ישראל נ' ספירשטיין

ת"פ 67508-11-16

בפני: כב' השופט (הבכיר) יצחק לובצקי
בענין: מדינת ישראל - ע"י עו"ד אסף תומר.

המאשימה

נגד
גיא ספירשטיין - ע"י עו"ד דוד סלטן.

הנאשם

גזר דין

בהתאם להכרעת הדיון מיום 13.12.18, הורשע מר גיא ספירשטיין (להלן: "הנאשם"), בעבירה של עסקוק קבלן שירות, מבלי שקיבל לכך רישיון מأت השר, עבירה לפי סעיפים 2(א) ו-10א יחד עם סעיף 20(ב1) לחוק העסוקה עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996, ואי ניהול פנקס בדבר שעות עבודה ומנוחה, עבירה לפי סעיפים 25 ו-26(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה, תש"א-1951 (וזאת ביחס להעסקת 4 עובדים).

לפי המאשימה, יש מקום לגזר על הנאשם קנס בשיעור 80% מגובה הקנס המרבי ביחס לכל עבירה, וביחס להעסקת 4 עובדים, ובസך כולל של 92,160 ש"ח. כאשר לפי המדינה, הקנס המרבי האפשרי הוא כ- 110,000 ש". בסופו, ביקשה המאשימה לחיב את הנאשם לחתום על התcheinות להימנע מביצוע עבירות לפי חוק עובדים זרים במשך שלוש שנים ממועד מתן גזר הדיון, בגין הקנס המרבי. כמו כן, עותרת המאשימה על הטלת עונש בדמות ימי מאסר בגין אי תשלום הנקשות, בהתאם לסעיף 71 לחוק העונשין, וכן ימי מאסר בגין אי חתימה על כתוב התcheinות לפי סעיף 74 לחוק העונשין.

המאשימה טוענת, כי מדובר בעבירות חמורות הפוגעות בערך החברתי המוגן של שמירה על זכויות סוציאליות של העובדים והגנה מפני ניצולם לרעה. הדבר מקבל חשיבות כפולה עת מדובר בעובדים זרים, שהם אוכלוסייה פגעה ואינט אזרחית ישראל. נטען גם בהיגיון רב, שהימשכות ביצוע העבירות היא שיקול שיש בו להחמיר בעונש.

עוד טוענת המאשימה, כי כל עבירה מהויה אירוע נפרד ובהTEAM, יש לגזר עונש הולם עבור כל אחד מהאירועים בנפרד ובהתחשב במספר יחידות העבירה (4 עובדים).

לפי המאשימה, מצבו הרפואי של הנאשם והעובדת שהוא עבר פלילי, אינם צריכים למנוע הטלת עונש הולם ומרתיע כלפי אחרים כמוותו.

עמוד 1

הנאשם טען, כי מדובר ב"airoう אחד", ובהתאם יש לקבוע עונש כולל. העובדים עוסקו כולם על ידי אותו מעסיק, ובנסיבות זמניות ובאותם מקומות. יש להתחשב בעובדה שקיים העובדים דוחה לרשות המסת, הם הרווחו מעלה לשכר מינימום וסיפרו כי הם מושרים ממעסיקם (הנאשם). לפי ב"כ הנאשם, שעשה כל שביכולתו למען מרשו, מדובר בעבירות ברף הנמור. אין מדובר בעבירות שנולדו על מנת להפיק תועלת כלשהו או לקפח זכויות העובדים. לפי הנאשם, הוא סבר לתומו שמדובר במתן שירותים תחזקה שאינם מצריכים רישיון.

הנאשם מבקש להתחשב בשיטת הפעולה שלו, במצב בריאותו, ובפגיעה הכלכלית הקשה שנגרמה לו.

הנאשם מסכים, כי לעניין העבירה של אי ניהול פנקס שעות עבודה, יש להכפיל את הסכום במספר העובדים, אך לעניין העבירה של עסקוק ללא רישיון, מדובר לפי סנגורי, בעבירה אחת ללא התחשב במספר העובדים שהעסקן.

לפיכך, מבקש ב"כ הנאשם מבית הדין, שיגזור על מרשו קנס בשיעור 10% (מהעונש המקורי לפי הסנגורי) שהם 1,400 כפול 5 יח' עבירה, ובסה"כ 7000 ₪ בלבד.

ואשר לדעתנו:

גזרת עונשם של הנאים צריכה להתבצע על פי תיקן 113 לחוק העונשין, אשר קבע מספר שלבים אותם יש לישם לצורך קביעת העונש.

בשלב הראשון, נדרש בית הדין לקבוע האם הנאשם הורשע במספר עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. במידה וממדובר במספר עבירות, יש לקבוע האם הן מהוותairoう אחד, וככל שמדובר באiroう אחד יש לבחון את שני השלבים הנוספים. בשלב השני, נדרש בית הדין לקבוע את מתחם הענישה, אשר במסגרתו ראוי להתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביבועה. בשלב השלישי יש לבחון את הנسبות שאינן קשורות לעבירה, ובהתהשׁב בהן לגוזר על הנאים עונש המצוי במתחם הענישה שנקבע בשלב השני (ר' ע"פ (ארצ) 14-01-14 57160 מדינת ישראל נ' חדות הורים 8.11.14) (להלן: "ענין חדות הורים").

"airoう אחד" או מספרairoעים:

האם לפניו "airoう אחד" או "מספרairoעים"?

ההלכה הפסוכה בענין זה סוכמה בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'ابر- מדינת ישראל (2014). שם ערך בית הדין הארצי הבדיקה בין "airoう" לבין "מעשה" ונקבע כיairoう הוא מונח רחב אשר יכול לכלול מספר מעשים. בהתאם לכך, מספר עבירות אשר יש ביניהן "קשר הדוק" דוגמת סמיכות זמניות, או הייתן חלק מאותה תכנית עברינית, תחשבנה כ"airoう אחד".

בעניין חdots הורים, קבע בית הדין הארץ, כי:

"על אף שמדובר בשישה עובדים ועל אף שהמחוקק הדגיש בסעיף 2(א)(2) לחוק עובדים זרים כי העונש הננקוב בו (לפחות לגבי הסיטואציה של הימשכות העבירה), הינו "לעובד" - שוכנענו, לפי כל אחת מהגישות שפורטו לעיל, כי מדובר ב"ארוע אחד", שਮצדך לקובע בגין מתחם עונש כולל אחד. כפי שעולה מהתייאור העובדתי לעיל, מדובר בעבירה של העסקת ששה עובדים ביום נתון באותו אטר; באמצעות אותה חברת כוח אדם...".

אשר לעבירה של עיסוק שלא רישון של קובלן שירות- הרי שעבירה זו אינה מתיחסת לאופן העסקת העובדים (כמו עבירה של אי תשלום שכר מינימום או אי ניהול פנסקס שעות עבודה ומנוחה), אלא לעצם העיסוק קובלן כוח אדם, מבלי שנמלאו התנאים שנקבעו לכך בדיון, לקבלת הרישיון. לפיכך אין משמעות למספר העובדים שהועסקו במסגרת ביצוע העבירה. שכן, גם אם היו מועסקים מספר שונה באותה תקופה זמן, הרי שלא היה בכך כדי לשנות מאומה מעצם ביצוע העבירה. עם זאת, יש משמעות רבה לתקופת ההעסקה, שבמקרה דן הייתה ארוכה למדי.

לא כך הוא באשר לעבירה של אי ניהול פנסקס שעות עובדה, עבירה שבה יש להתחשב במספר העובדים, ובהתאם לגזרה את העונש על בסיס מכפלת מספר "יחידות העבירה".

מתחם הענישה:

בשלב זה ולענין קביעת המתחם יש להתחשב, על פי סעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין בעיקרונו ההלימה. משמע - יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו. יש ליקח בחשבון גם את מדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט. רבות הנזק שנגרם מביצוע העבירה, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, מידת השליטה שלו על מעשייהם וגם מצבו הכלכלי של הנאשם.

בשלב זה, לא ניתן ביטוי לנسبות האישיות של מבצע העבירה שאינן קשורות לעבירה.

הכלל הוא כי העונש המרבי-Amור לשקף את הנسبות החמורות ביותר האפשרות לביצוע העבירה, כאשר מטיב הדברים נסיבות אלה אמורות להיות נדירות יותר, ורובן המכריע של המעשים המהווים עבירות אינם עונש על נסיבות אלה (ר' עניין חdots הורים).

אין ספק, כי העבירות בהן הורשע הנאשם, פוגעת במספר ערכיים מוגנים ובכלל אלה: שמירה על זכויות העובדים ורווחתם, ובפרט של עובדים זרים שהם אוכלוסייה מוחלשת.

בנוספ' כבר נקבע, כי לענין מתחם הענישה יש לנקח בחשבון את המנייע לביצוע העבירה, ולבחון את השאלה האם מדובר במניע כלכלי, כך שיש הצדקה לענישה כלכלית אפקטיבית.

עמוד 3

לאור כל האמור, במקרים לב לפגיעה בערכיהם המוגנים, ומנגד בהתחשב בנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, מצבו האישי, ומהימנות הצהרתתו בדבר הפגיעה הכלכלית בצרפת, אני סבור כי יש להעמיד את מתחם הענישה בין 50%-20% מגובה הकנס המרבי.

גזרת העונש:

במקרה שלפני, לנائم אין עבר פלילי, וגם לא הרשות קודמות דומות. יש להתחשב גם במצבו הבריאותי של הנאשם, וניתן לקבל את עדותו בדבר ההשלכות של עצם ההרשעה, העונש והפגיעה הקשה בצרפת. עם זאת, אין להטעם מתקופת העסקה הארוכה למדוי, והעובדת כי הנאשם לא הודה מיד באשמה, וגרר את המדינה להילך הוכחות ממושך. עובדה זו אינה לחובתו, שכן זכותו של הנאשם לכפר באשמה, אך התנהלות כזו מאינת את האפשרות לטעון להקללה בענישה מטעם של חסוך במשאבים וזמן שיפוטי. לכן, במקרה הנוכחי, אין נמצא די נימוקים מקרים, שיאפשרו הקלה מפלגיה בעונשו של הנאשם.

עם זאת, שוכנעת כי תכליית הענישה תוגשם בקנס בגובה מתון למדוי. שכן, עצם הרשות הנאשם בעבירות מסווג זה היא לא קלה עבורה, ויתכן יהיו לה גם השלכות הנוגעות לכושר השתכרותו בעתיד.

סוף דבר:

ה הנאשם ישלם לאוצר המדינה , קנס כולל בסכום של 25,000 ₪ (בהתייחס לשתי העבירות גם יחד).

ה הנאשם יהיה רשאי לשלם את הנקנס שהוטל עליו ב-5 תשלום חודשיים , עוקבים שווים ורצופים, אשר הראשון שבהם ישולם עד ליום 30.9.19 .

בנוספ', יחתום הנאשם עד ליום 30.9.19, על התchia'בות בגובה 40,000 ₪ - להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע, למשך 3 שנים מtan גזר דין זה .

גזר דין ישלח לצדים בדואר, בצווף שובי תשלום מתאימים.

זכות ערעוור: לבית הדין הארץ לעבודה בירושלים , בתוך 45 יום.

ניתן היום, ד' אב תשע"ט, 05 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.